

PEYGAMBER SEVGİSİ -V-

Doç.Dr. İrfan AY / Ars.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

Prof. Dr. İrfan AY

Şubat 2024

UNIVERSİTESİ

TALHA BİN UBEYDULLAH'(RA) IN (Yürüyen Şehit) PEYGAMBER SEVGİSİ

Doç. Dr. İrfan AY / Ars Gör. T. MİRCİOĞLU

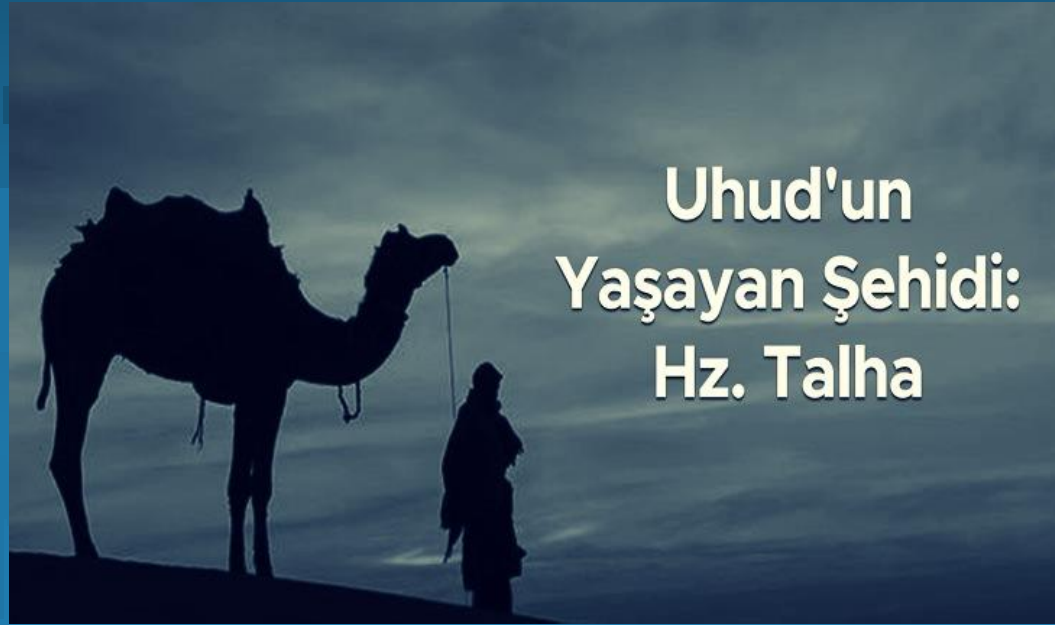
İslamiyeti ilk kabul edenlerden birisiydi. Vahiy Katipliği yaptı. Cennetle müjdelenen 10 Sahabi'den birisiydi. Cesur, cömert ve zeki bir tüccar olan **H. Talha (ra)** Mekke'nin de sayılı okur-yazarlarından idi.

İman halkasının sekizinci yıldızı olacak **Talha b. Ubeydullah (ra)** Peygamberimize Peygamberlik geldiği sırada ticaret için Busrâ'da (*Suriye'nin Dera İli'nin, Dera İlçesi'ne bağlı, kuruluşu çok eskilere dayanan bir şehir*) bulunuyordu. Busra'nın rahibi o'na «“*Ey genç! Sakın O'nu kaçıрма!*”

Sakin bu firsatı yani onula birlikte olma, ona dost olma, yoluna yoldaş olma, sırrına sırdaş olma, canına canan olma firsatını kaçıрма! Sakin ayağına kadar gelen bu firsatı kaçıрма!”

Uhud'un
Yaşayan Şehidi:
Hz. Talha

Busrâ'dan kafasındaki soru işaretleri ile dönen Talha (ra), önce annesine Mekke'de ilginç şeylerin olup olmadığını sordu

Annesi ise Abdulmuttalib'in torunu **Muhammed'in (sas)** peygamberliğini ilan ettiğini söyleyince Talha tebessüm etti; ancak annesi bunun onu ne den ilgilendirdiğine kızarak tepkisini gösterdi.

Annesinden hemen sonra **Hız. Ebû Bekir'(ra)**in yanına giden Talha, durumu ondan öğrendi ve Peygamberin huzurunda Müslüman oldu. Ama o zamanlar Müslüman olmak «**eziyet çekmeye davetiye çıkarmak**» anlamına geliyordu.

Başta Annesi Sa'be **Hız Talha'** (ra) ya kırbaçlarla vurulurken O da emirler yağdırıyordu. O'nun ağzından çıkan cümle şu idi: "*İsterseniz beni öldürün, ama ben asla dinimden dönmeyeceğim.*"

Bu zorluklar devam ederken hicret vakti geldi, Hz Talha' (ra) da peygamberle birlikte Medineye hicret etti. Hz. Talha (ra) Medine'ye hicretten sonra müşrikler yine onları rahat bırakmamıştı.

H.z. Talha (ra) , Peygamber tarafından Ebû Süfyan
'in kervanına istihbarat için gönderildiği için Bedir
savaşı na katılamadı.Buna çok üzülen **H.z Talha(ra)**
Uhud savaşına katıldı.

Uhud'da okçuların yerlerinden ayrılmasıyla beraber savaş birden Müslümanların aleyhine dönünce, Hz **Peygamber (sav)** bir anda savunmasız kalmış, muaberek yüzü kanlar içinde orduyu toplama ya çalışıyordu. O'nu bu halde yalnız bırakmaz olamazdı.

Peygamberimizin sağ tarafı doluydu, O da hemen sol tarafına geçti. Peygamberimiz o an için “*Uhud*’da sağımda Cebrail, solumda ise Talha vardı.” demiştir.

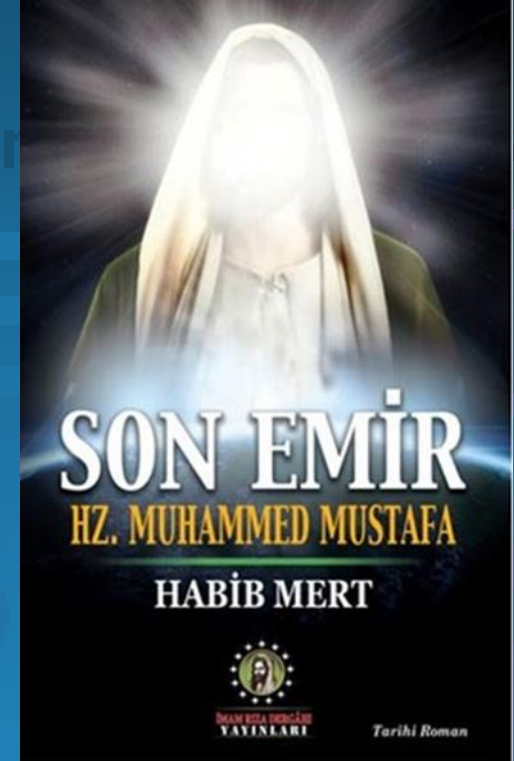
Talha için ne zaman Uhud bahsi açılrsa Hz. Ebû Bekir (ra) şunu söyleyecekti: “*Uhud, Talha’nın günüydü.*”

Sözü Sa'd b. Ebû Vakkas (ra) aldığı anda ise: “*Uhud günü Talha hepimizden daha cesur ve cömert davranıyordu. O, Allah Resûlü'nü koruma adına elinden geleni yapıyor, Efendimiz'in (sav) önünde kendini korkusuzca siper ediyordu.*” diyecekti.

Uhud'da öyle bir sahne vardı ki o sahnede ancak **Talha b. Ubeydullah (ra)** bunu yapabilirdi, dedirtecek kadar cesaret isterdi. Müşrik saflarından bir ok atılmış ve ok Allah **Resûlü'ne (sas)** doğru geliyordu.

Talha bunu fark etti ve bir an bile tereddüt etmeden sağ elini o şer okuna doğru uzattı. **H.z. Peygamber'e (sav)** siper olan o el paramparça oldu ama **Resûl-i Ekrem'e (sav)** zarar gelmemiştii hamd olsun.

Talha bu hareketi ancak çok sevdiği biri için ya pabilirdi. Peygambere zarar gelmesin diye elini **OK**'a karşı tutmuş, elinin parçalanmasına istiyerek razı olmuştu. Bu hareketi sevgisiz, imansız birisi yapabilir mi?

Vücudunun çeşitli yerlerinden de yaralar alan Talha (ra) yığılıp kalmıştı. Allah Resûlü (sav) onun için feryat ediyordu: “*Koş Ey Ebû Bekir! Gel kardeşin Talha'ya yardım et, ona sahip çık!*” Uhud kan rengine bürünmüştü.

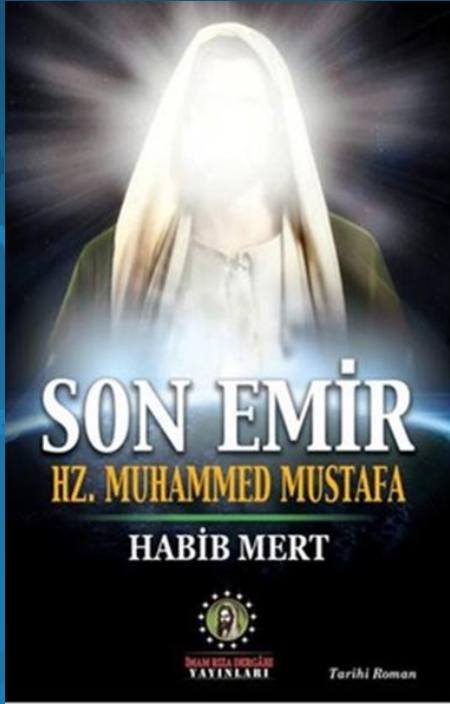
Allah Resûlü (sas) yanında ensardan iki sahabî ile onlara yaslanarak yüksekçe bir yere çıkmaya çalışıyordu. Ancak takati yetmiyordu. Bunu farkedenden Hz. Talha kendisi de kanlar içinde olmasına rağmen güçlüklerle geldi ve:

“Bas Ey Allah ’ın Resûlü! Sırtıma bas da öyle çık” dedi. Hz. Peygamber (sav) onun bu hareketi ne duyulandı ve memnun oldu. Talha’ya (sav) şu müjdeyi vermeyi de ihmal etmedi Hz. Peygamber (sav): “Talha’ya cennet vacip oldu!”

Hız. Talha bu müjdeye sevindi ve çok şaşırdı. Küçük bir amel olarak gördüğü bu davranışı Allah katında cennet kazandıran bir amel olarak karşılık bulmuştu.

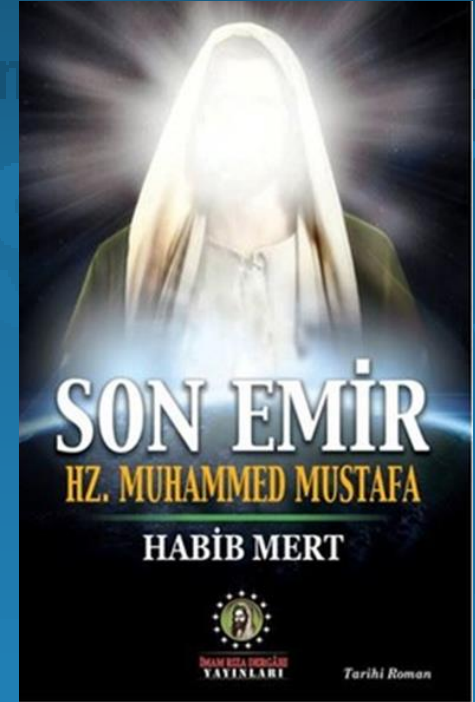
Hz. Peygamber (sav) bir gün kutlu mescidinde hut
bede şu ayeti kerimeyi okuyordu: “*Müminler için
de Allah’a verdikleri sözde duran nice erler var
dır...*”

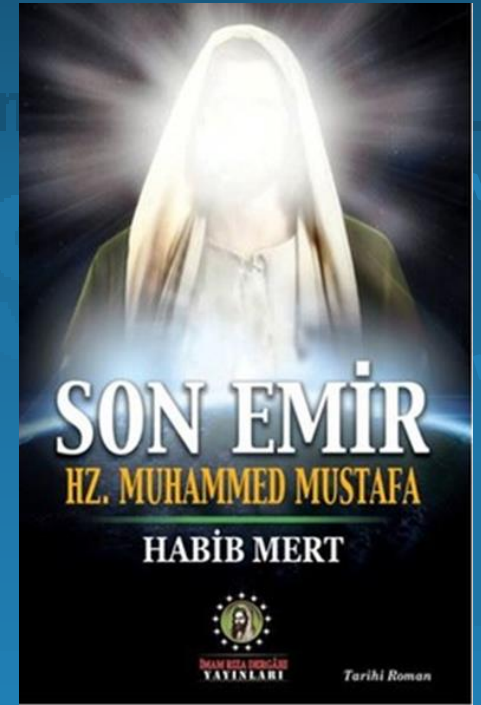
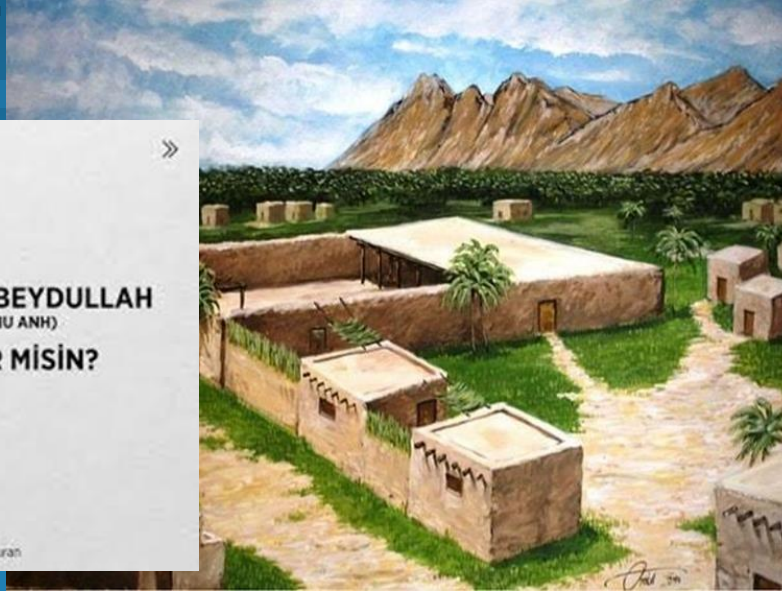
Bu ayet okununca orada bulunan sahâbîlerden biri
ayağa kalktı ve: “*Sözlerini değiştirmeden bekle
yenler kimlerdir? Bunlara örnek verir misin Ya
Resûlullah!*” dedi.

Allah Resûlü (sav) soruya cevap vermeyince, Az sonra mescide üzerinde yeşil elbiseleriyle Talha b. Ubeydullah (ra) girdi. Hz. Peygamber (sas) onu görünce tebessüm etti ve soruyu sorana yönelerek: *“İşte! Bak ! Bana sorduğun sorunun cevabı...”*

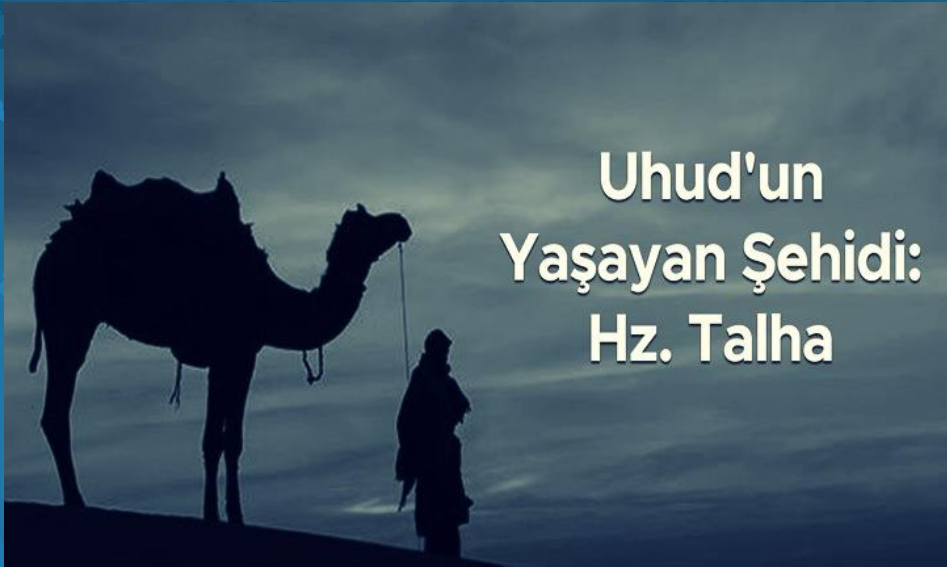

Şu yeşil elbise giymiş insana bak! İşte o, Allah yolunda şehadeti isteyip ve o yolda verdiği ahdi değiştirmeden duran birisidir.” Sahabîler gıpta ile ona bakarken **Allah Resûlü (sav)** bununla da yetinmemiş.

ve Asr-1 Saâdet'ten günümüze kadar Hz. Talha'nın anılacağı o müthiş sözünü de söylemişti :

“Yeryüzünde yaşayan bir şehit görmek isteyen Talha b. Ubeydullah'a baksın.” Yaşayan bir şehit idi o...

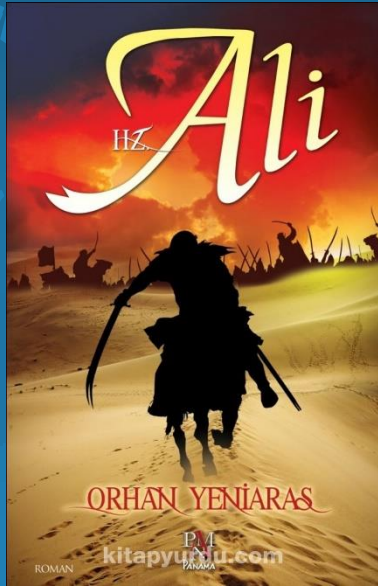

Mümin kardeşlerine yardımda deniz gibi engin olan **Hız Talha (ra)** , Çok infak eden (*yardım yapan*) birisiydi. **Hız. Talha** bugüne kadar o deftere cesareti, cömertliğı, sadakati, teslimiyeti yazmıştı.

Son söz, son an, son sayfa önemliydi

CEMEL savaşına Hz Ayşe' (ra) nin saflarından katıldı. Hz Ali' (ra) nin karşısında oldu. O zamanki Müminlerin Emiri Hz. Ali, Talha (ra) ile savaş olmadan önce görüşmüş, O'na yanlışı yaptığını hatırlatmıştı.

Bu konuşmanın ardından **Hız. Talha (ra)** savaş baş
lamasına rağmen geride durmuş ve eli kılıcını taşı
maya güç yetirememiřti.

Ancak onu böyle gören **Mervan b. Hakem** ona ucu zehirli bir mızrak atmış ve yiğit insanı ayağından yaralamıştı. **Talha(ra)** acılar içinde yerde kalmıştı. Acılar içinde can verirken bir asker yanına geldi. Ona kimin askeri olduğunu sordu?

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör

Hızlı'nın deyince «“Uzat elini Ali'nin adına sana biat edeyim. Ben şu an ölüm yolundayım. Allah'ın huzuruna biatını bozmuş biri olarak gitmek istemiyorum.” dedi

Asker durumu geldi **Hız. Ali'ye** haber verdi. **Hız. Ali** koşarak onun yanına geldiğinde o güzel insan ruhu nu Rahman'a teslim etmişti.

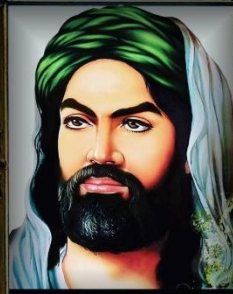

Dakikalarca başında gözyaşı döktü. **Hız. Ali** hem ağlıyor hem de şu sözleri söylüyordu: “*Ey Talha! Yıldız dolu şu semanın altında seni toprağa serili görmek bana çok ağır geldi.*”

Talha'nın (ra) elini, yüzünü temizleyen Hz. Ali, oğlu Hasan'a (ra) dönerek: *"Keşke baban yirmi yıl önce ölseydi de bu günleri görmeseydi."* diyordu.

Hz. Hasan
Kimdir?

Müminlerin Emiri Hz. Ali onu kefenledi, namazını kıldı ve Basra'da el-Kelâ' ya defnetti.

Daha sonra **Hız. Talha kızı Aife'nin** gördüğü bir rüya ile defnedildiği yerden alınıp **Irak/Basra**'ya nakledildi. Hayat defterinin son yaprağına kırmızı kan ile “**Şehadet**” yazdı Hız. Talha.

Sözünde sadık kaldı, şehit olarak yaşadı ve şehit olarak bu dünyaya veda etti. Allah o yiğit insandan razı, o da Allah'tan razı idi...

ABDURRAHMAN BİN AVF'IN PEYGAMBER SEVGİSİ

Cahiliye döneminde adı **Abdüamr veya Abdülkâbe** olan adı, peygamberimiz tarafından **Abdurrahman** olarak değiştirilmiştir. İsminin anlamı «*Hiç birşeyin,hiç kimsenin değil,yalnızca Rahman' (CC) ın kulu olmak*»

İşte bu öğütle zorlukları göğüslemiş, refaha erdiğinde, önemli vazifeler üstlendiğinde bu öğüdünü hiç unutmamış, tutma gayretinde olmuştur. Ne malın ne mülkün ne şöhretin kölesi olmuştur.

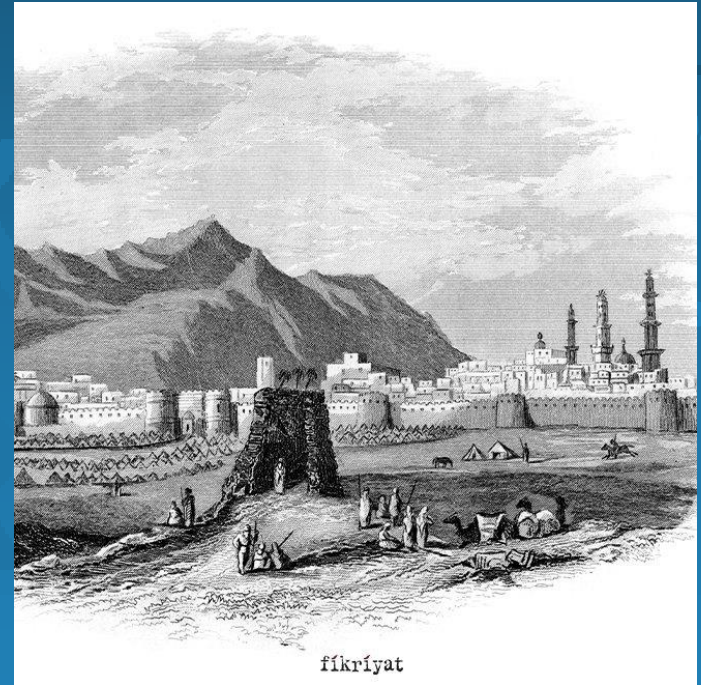
Rahman”ın kuluydu. Peygamber için Sadece malını değil, canını da ortaya koymuştu. Ömür boyu rehavete kapılmadan ahiret kaygısı ile yaşadı.

Genç yaşımdan itibaren ticaretle uğraştı. Câhiliye devrinde de içki içmeyen ve güzel ahlâka sahip biri olarak tanınırdı.

Haz. Ebû Bekir (ra) ile olan eski dostluğu, onun vasıtasıyla müslüman olmasını sağladı. İlk sekiz müslümandan biri olan Abdurrahman, Mekke müşriklerinin baskı ve işkenceleri yüzünden önce Habeşistan'a, sonra da Medine'ye hicret etti.

Hz. Peygamber (sav) onunla ensardan Sa'd b. Re
bî' arasında kardeşlik bağı (muâhât) kurdu.

Saîd (r.a.) Medine'nin zenginlerindendi. Hemen **Abdurrahman bin Avf (r.a.)** ile malını, servetini yarı yarıya paylaşmak istedi. Fakat **Abdurrahman (r.a.)** ona:

*"Kardeşim! Allah sana, malına, mülküne, çoluk
çocuğuna bereket versin. Sen bana çarşının yolunu
göster. Ben orada biraz alış-veriş ile meşgul olur,
ihtiyacımı karşılarım"* diye cevap verir.

Resûl-i Ekrem (sav) Efendimiz, **Abdurrahman**'ın (r.a.) bu sözlerini duyunca pek memnun olur ve ona hayır duada bulunur. Dua etkisini hemen gösterir. Kısa zamanda zengin olan **Abdurrahman bin Avf** (r.a.): "*Taşa uzansam, o taşın altında ya altına veya gümüşe rastladığımı görüyordum* " der.

Bu peygamberin hayır dua müjdesi **Abdurrahman bin Afv'a (r.a.)** ulaştırılınca, 700 deve yüklü o büyük kervanını Allah yolunda infak eder (dağıtır). O son derece kerîm (**yaradılıştan cömert olan**) idi. Serveti arttıkça cömertliği de o nisbette artıyordu.

**HZ. PEYGAMBERİN ARKASINDA
NAMAZ KILDIĞI SAHABE
ABDURRAMAN BİN AFV**

Allah yolunda dağıtmak, onun zevki haline gelmiş ti. Kalbi, Allah, Resûlullah sevgisiyle dolu, iffetli, merhametli, müşfik ve çok cömertti. Dünyayı ahi rete tercih etmemiş, servet ve mal sahibi olmaya ehemmiyet vermemişti. Önce tam Müslümanca ya şamayı her şeyin üstünde tutmuştu.

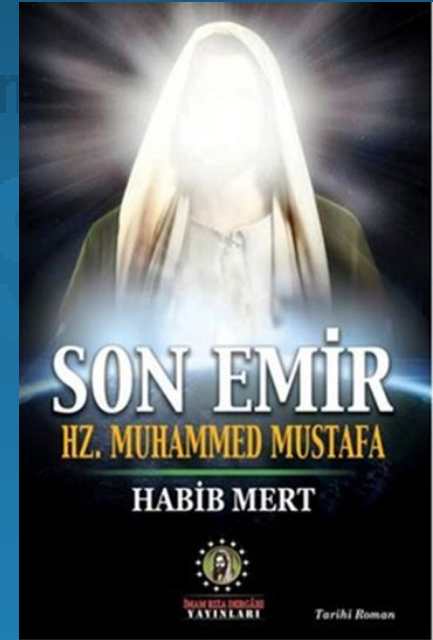
Hz. Ali (r.a.) onun hakkında Resûl-i Ekrem'den (sav) "*Sen sema ehli içinde eminsin, sen ehl-i arz içinde de eminsin.*" dediğini duydum der.

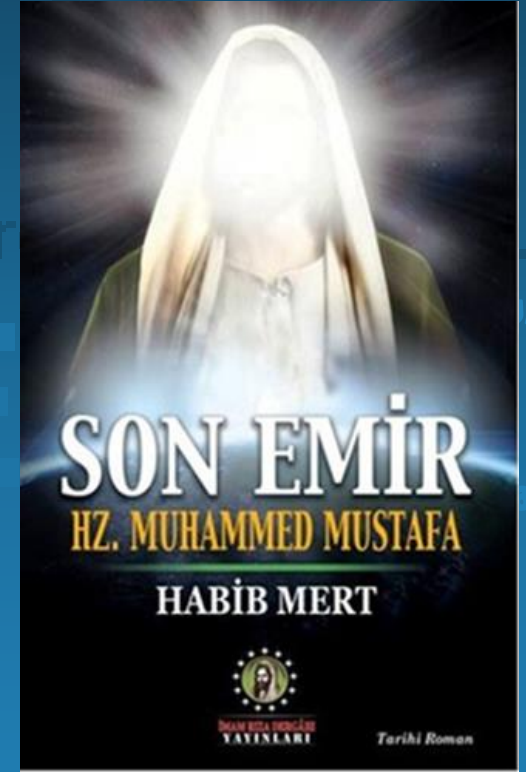
Canıyla malıyla sevgili Peygamberimize hizmet eden **Abdurrahman İbn Avf (r.a.)** Uhud'da yirmi yerinden yara almış fakat Efendimizin yanından hiç ayrılmamıştır. hatta ayağındaki yaralar sebebiyle topal kaldı.

"Ceyşü'l-Usre" denilen Tebük seferi
(*Hız. Muhammed (sav) ve 30.000 kişilik İslam ordusu'nun Tebük'te Bizans ordusuna karşı düzenlediği seferdir.*) için malının tamamını bağışlamıştır.

Resûl-i Ekrem (sav) Efendimizin vefatlarından sonra validelerimizin hizmetlerinde bulunmuş, bağını satıp, parasını annelerimize hediye etmiştir.

Bir defasında da 700 deve yüklü kervanı Medine'ye girince büyük bir gürültü olmuştu. O sene Medine'de kıtlık vardı. **Aişe (ra) validemiz:** «**Bu ne gürültü?** diye sorar.

Derler ki ; «Abdurrahman bin Avf'ın kervanı geldi. Buğday, un, yiyecek taşıyor,» denilince Aişe (r.a) : "*Allah onun verdiklerini dünyada bereketlendirdi. Ahiretteki sevabı da daha büyüktür.* « demiştir.

Yine Ayşe validemiz Resûlullah'ın (sav) şöyle dediğini duydum der : *«Abdurrahman bin Avf emekleyerek Cennet'e girecektir.»*

Hicretin altıncı yılında (628 de) Dûmetülcendel (*Tebük'e yakın, Şam'a beş gecelik mesafede bir yerdir.*) üzerine yapılan bir seferde, Hz. Peygamber onu seriyye kumandanlığına [*Bilindiği gibi, Hz. Peygamber'in askeri faaliyetleri, genel olarak iki farklı başlık altında incelenmektedir.*

Bunlardan, bizzat kendisinin komuta ettiği askeri seferlere "Gazve"; sahabeden birinin komutası altında sevkettiği askeri birliklere ise "Seriyye" denilmektedir.] getirdi ve başına sarık bağladı. Savaşı kazanınca Peygamber'in tâlimatı üzerine kabile reisinin kızı ile evlendi.

Tebük Seferi sırasında Ashâbtan **Mugîre b. Su be** (r.a.) den rivâyet edildiğine göre «**H.z. Peygamber** (sav) *yolda konaklamışken Ashâb in bulunduğu yer den biraz uzak bir noktaya çekilip hâcetini defede rek abdest alıp döndü.*

**HZ. PEYGAMBERİN ARKASINDA
NAMAZ KILDIĞI SAHABE
ABDURRAMAN BİN AFV**

Rasûlullah ashâbının yanına vardığında «**Ashâb Abdurrahman b. Avf in arkasında namaza**» durmuştu. Mugîre hemen gidip Abdurrahman' a Rasûlullah in geldigini haber vermek istediye de Rasûlullah buna engel olmuş ve «**Abdurrahman ın arkasında namazını**» kılmıştı.

**HZ. PEYGAMBERİN ARKASINDA
NAMAZ KILDIĞI SAHABE
ABDURRAMAN BİN AFV**

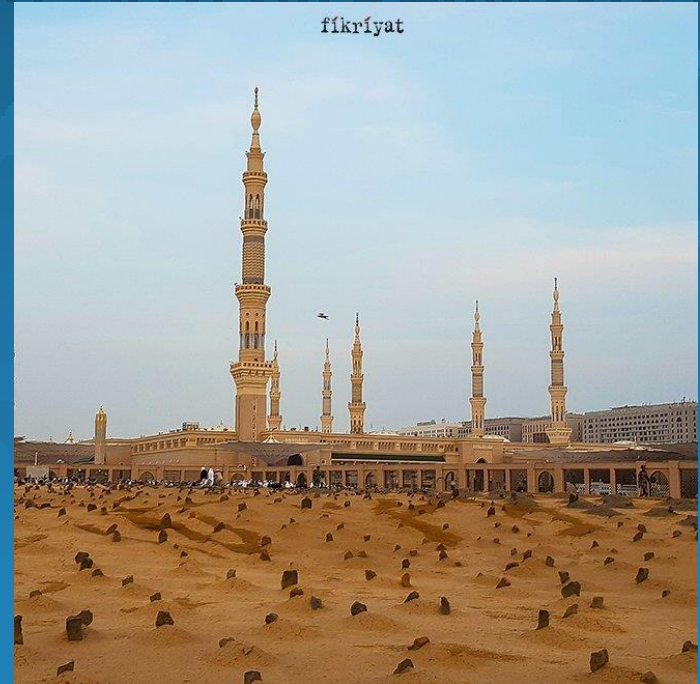
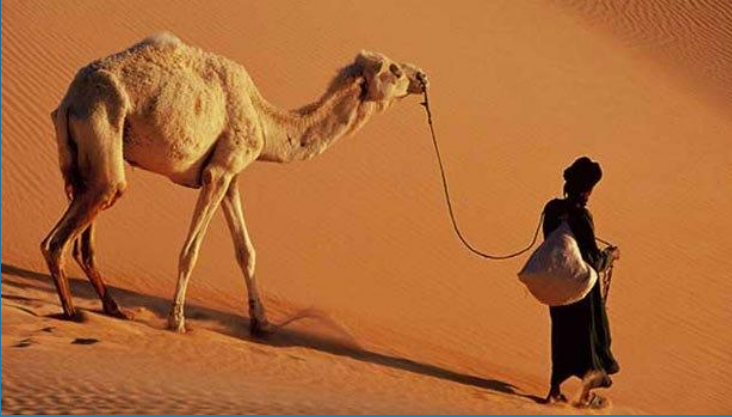

Böylece Hz. Peygamber in ilk defa arkasında namaz kıldığı kişi Abdurrahman b. Avf olmuştur. Daha sonra da bilindiği gibi Rasûlullah hastalığı sırasında Hz. Ebu Bekr' in arkasında namaz kılmıştı. Hz. Peygamber'in Vefatında peygamberi kabre indiren dört sahâbîden biri Abdurrahman idi.

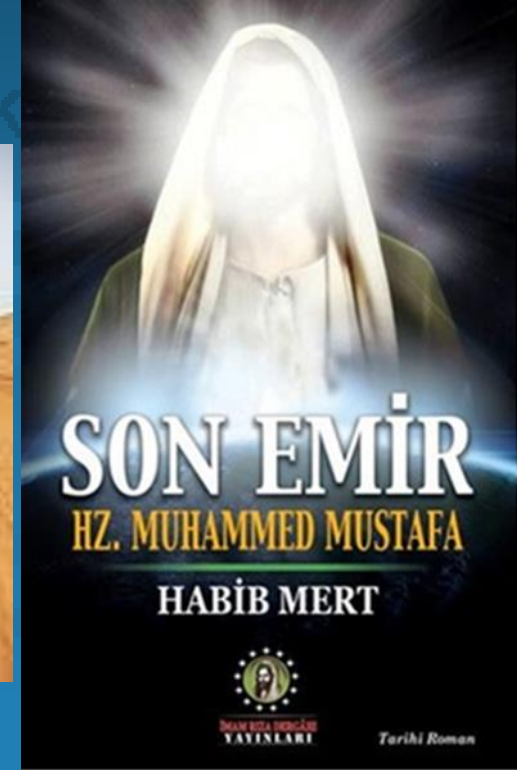
**HZ. PEYGAMBERİN ARKASINDA
NAMAZ KILDIĞI SAHABE
ABDURRAMAN BİN AFV**

Abdurrahman bin Avf (ra) yıllar sonra anlatıyor ;
Bir arkadaşı ile eve geldiler, kendilerine bir sofra kurduttular.Yemekte et ve ekmeği görünce Abdurrahman bin Avf ağlamaya başladı.O'nun bu halini gören arkadaşı «Niye ağlıyorsun « dedi.Ağzından şu cümleler döküldü ;

«Allah Rasüli (sav) bu dünyadan gelip geçti de, ne kendisi ne ailesi doyuncaya kadar arpa ekmeği yiyemedi. Rasülellah ile beraber zorluklarla imti han edildik ve sabrettik. Hz Peygamber zamanın dan sonra ise bollukla imtihan edildik, fakat sabre demedik.» demiştir.

Oruçlu olduğu bir gün aklına UHUD da yaşananlar gelmişti. «*Benden daha hayırlı olan Musab Bin Ümeyr öldürüldü, Bir parçacık kıyafetiyle kefenlendi. Baş örtülse ayakları açıkta kalıyordu. Ayakları örtülse, başı açıkta kalıyordu. Hamza da şehit edildi, O da benden hayırlıydı.*

Sonra bize nimet verildikçe verildi. İyiliklerimizin karşılığını bu dünyada almaktan ve ahirete hiçbir şey kalmamasından çok korkuyorum.» Bu sözlerle göz yaşlarına boğulan **Abdurrahman (ra)** yemeğini bırakmak zorunda kaldı.

Abdurrahman b. Avf (r.a.) artık bir hayli yaşlanın
ca Hz. Osman (ra) devrinde çok sâkin bir hayat ya
şamış ve nihayet hicretin 32. yılında Medine de ve
fat etmişti. Cenaze namazını Hz. Osman (ra) kıldır
mıştır,

onu kabrine götürürken Hz. Ali (ra) şöyle demişti:
*Ey Avf in oğlu! Güle güle ebedî hayata git. Sen bu
fânî hayatın en güzel günlerini gördün. Bu revnakli
hayat [renkli, popüler, göz alıcı] bulanmadan Âhire
te göçüyorsun*

Sad b. Ebi Vakkâs (ra) da onun cenazesini taşıırken:
«*Ey koca dağ diyerek Abdurrahman ın seciyesin de
ki [karakter, özyapı]sağlamlık ve metâneti*» ifâde
etmişti. Abdurrahman, el-Bakî mezarlığına defne
dılmıştır.

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ
1992

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ
1992

EBU UBAYDE BİN CERRAH'IN PEYGAMBER SEVGİSİ

Ebû Ubeyde(ra) , Câhiliye devrinde Mekke’de okuma yazma bilen birkaç kişiden biri olduğu için Kureyş liler kendisine değer verirdi. **Hız. Ebû Bekir (ra)** vasıta sııyla müslüman oldu. İslâmiyet’in yayılması için büyük çaba gösterdi

Kureyşliler'in ağır baskılarına mâruz kaldı. İşken celer dayanılmaz hale gelince 2 kez Habeşistan'a hicret etti. En sonunda önce Mekke'ye döndü, ora dan da Medine'ye peygamberimizin yanına gitti.

EBU UBEYDE
B. EI-CERRÂH

*"Ashabım
gökteki
yıldızlar
gibidir;
hangisine
uyarsanız
hidayet
bulursunuz"*

Her devirde emin insan aranmış, hayatın her safha
sında ona ihtiyaç duyulmuştur. Yönetimde, eğitim
de, tebliğde... Bir hizmetin ifasında bir emanetin ye
rine ulaştırılmasında... İşin yürümesi, sözün tutul
ması, sırrın saklanmasında güvenilir, emin insan.

**EN
GÜVENİLİR
İNSAN**

İslâm'ın nesilden nesile taşınması, ümmetin birliği
nin sağlanması o insanlarla gerçekleşmiştir. Onun
için saadet çağından günümüze kadar hep o tür in
sanın özlemi çekilmiştir.

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) onun hakkında:

"Her ümmetin emini vardır. Bu ümmetin emini de Ebu Ubeyde'dir" buyurmuşlardır. Emin, güveni lir insan. Dostun düşmanın kabullendiği, hayatında bir kerecik olsun yalan söylememiş, dürüst insan. Ümmetin birliği, ümmetin güvenliği için, ona muh tacız.

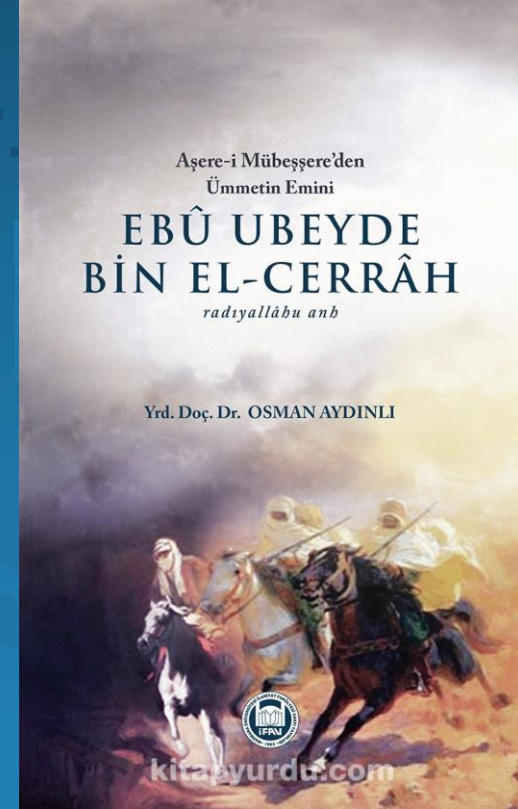
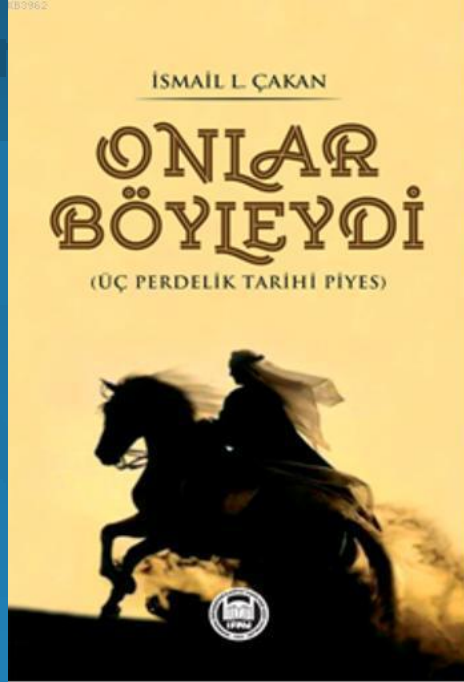
**GÜVENİLİR
OLMAK
SEVİLMekten
DAHA ÖNEMLİ**

İnsan Allah yolunda giderken karşısına çıkabilecek en büyük imtihanı kimle yaşar. Tabii ki Anne ve Baba ile ters düşünce yaşanır. Allah bazen insanı işte bu şekilde karşı karşıya getirir.

Her sıkıştığı ve daraldığı anda tercihini kimden
yana kullanacağını Rabbülalemiyn görmek ister,
En sevdiğini, en sevdiğine feda edebilecek mi?
Babamızla harp alanında karşı karşıya geldiğimizi
hayal edebiliyormuyuz?

Çok zor değil mi? Sahabiler içinde Ebu Ubeyde Cerrah (ra) bu imtihanı yaşamış. Allah O'nu bu ayrıma sokmuş. Akıl 'olmaz' diyor değil mi? Ama unutmıyalım İMAN AKLIN üstünde

BEDİR harbinde babanla karşı karşıya geleceksin.
O iman (Allah'a inanıp inanmama) davasını Baba'nın da üstünde tutacaksın. Bu iş nasıl olacak diye aklın almıyor değil mi?

İşte böyle bir zat var adı da **EBU UBEYDE BIN CERRAH (ra)**. Şimdilerde İman davasında Onlar gibi dik, sağlam metanetli durabilmeyi biz yapabilir miyiz? **BEDİR**' de bir gün en değer verdiğin insan karşına dikilecek ve orada bir tercih yapacaksın. Baban mı? ALLAH mı?

Orada en sevdiğini, en sevdiğine feda ederekten
UBUDİYET'ini (*kulluk*) ispatlıyacaksın. Ne kadar
zor değil mi? İşte bunu **EBU UBEYDE BIN CER**
RAH (ra) yapabilmiş.

Babası Abdullah O'nu çok iyi yetiştirir.Çok iyi bir okçudur,çok iyi bir at binicisidir.Çok iyi bir tüccar dır. İleriki yıllarda peygamberimizin dualarıyla çok iyi bir **KUMANDAN** olacak, suffa'nın da gözde Alimlerinden birisi olacaktır.

O'nun uzun ince bir yapısı vardır, savaş meydanının da gözün görmediği, tahmin edilmez incelikte manevralara sahip olduğundan uzun ince bir kılıca benzetilmiştir. Mekke'de o zamanki hem okuma hem yazma bilen 15-16 kişiden birisidir.

Hz Ebubekir(ra) O'nu alıp Hz Muhammed'e(sav) götürmüş, iman etmiş evine gitmiştir. O heyecanla olayı annesine anlatmış Annesinin de iman etmesi ne vesile olmuştur. Ama annesi O'nu uyarmıştır. Sakın ha bu durumu babana anlatma diyecektir.

Babası , hareketlerinden ve neşesinden anlar, Çünkü bir insanın içine İMAN girdi mi onda değişimler başlar. «*Yoksa sen Abdülmuttalipîn yetiminin yanına mı gidiyorsun*» der ve evde çok büyük sa vaşlar çıkaracak,işi işkenceye kadar vardıracaktır.

Sıra **BEDİR** savaşına gelmişti. Hak ile batılın karşı karşıya geldiği Furkan Günü'nde, güçlü düşmanın ordusu önünde Müslümanlar ağır bir imtihana uğradı.

O gün kardeşle kardeşin, baba ile oğlun, amca ile yeğenin karşı karşıya geldiği, tarihin eşini bir daha rastlanmadığı zorlu bir gündü. Bedir, tam anlamıyla bir iman mücadelesiydi. Bir tarafta Hz. Ali diğer tarafta kardeşi Akil; bir tarafta Hz. Ebû Bekir diğer tarafta oğlu Abdurrahman;

Bir tarafta Peygamberin amcalarından **Hamza**, diğerk tarafta **Abbas** vardı. Ebû Ubeyde'nin karşısında ise babası **Abdullah** duruyordu.

İnsanlar, savaşta düşman saflarında olan akrabalarından uzak durur, onlara ilişmezlerdi. Ne de olsa bir yakınlık, birlikte yaşanmış tatlı hatıralar vardı. O güzel günlerin hatırı için insan akrabasının üzerine gitmez, belasını başkasından bulsun diye düşünürdü.

Ama **Ebû Ubeyde'nin** babası öyle miydi? O sanki bu savaşa başka bir şey için değil sırf oğlunu öldürmek için gelmişti. Koca savaş meydanında oğlunu arayıp buluyor, öldürücü darbelerini oğluna vuruyordu.

Bu darbelerden ustalıkla sıyrılan **Ebû Ubeyde** baba
sından kaçıyor, başkalarıyla savaşıyor fakat kısa
bir süre sonra hırsından kudurmuş babasını yine
karşısında buluyordu.

Babasından iki kez sıyrılan **Ebû Ubeyde** üçüncü karşılaşmada iyice köşeye sıkışınca kendisini korumak amacıyla rakibine hamle yaptı. Bu hamle baba sıının ölümüne sebep olmuştu.

Allahım, bu nasıl bir sahne, bu ne zorlu bir imti handı! Allah'ın dininin yücelmesi için yaşayan, Allah ve Rasûlünün yolunda en yakınlarıyla savaş mayı göze alan bu insanların ne derin bir iman ve ne ağır imtihanları vardı!

Kuran'da bu olay (Mücâdele 58/22; Hâkim, el-Müstedrek, III, 297; Ebû Nuaym, Hilyetu'l-evliyâ, I, 101.) adlı kaynakta

« “Allah’a ve ahiret gününe inanan bir kavmin; babaları, oğulları, kardeşleri yahut akrabaları da olsa Allah’a ve Peygamberine düşman olanlarla dostluk ettiğini göremezsın.

Allah onların kalplerine imanı yazmış ve onları katından bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altların dan ırmaklar akan cennetlere sokacak, onlar orada ebedi kalacaklardır.

Allah onlardan razı olmuş onlar da Ondan razı olmuşlardır. İşte onlar Allah'ın taraftarlarıdır. Muhakkak ki başarıya ulaşacak olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır.»
şeklinde anlatılmaktadır.

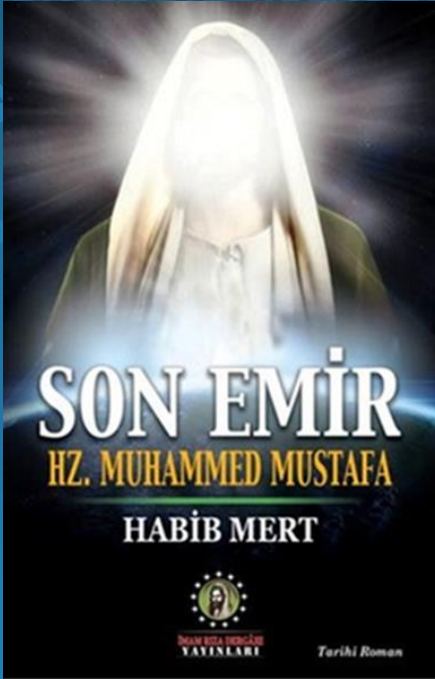
Onlar gönüllerine Allah ve Rasûlünün sevgisini koymuş, bu sevgi uğrunda, gayri tüm sevdaları terk etmiş kimselerdi. Onlar Allah'ın tarafında, Rasûlün yanında olanlardı.

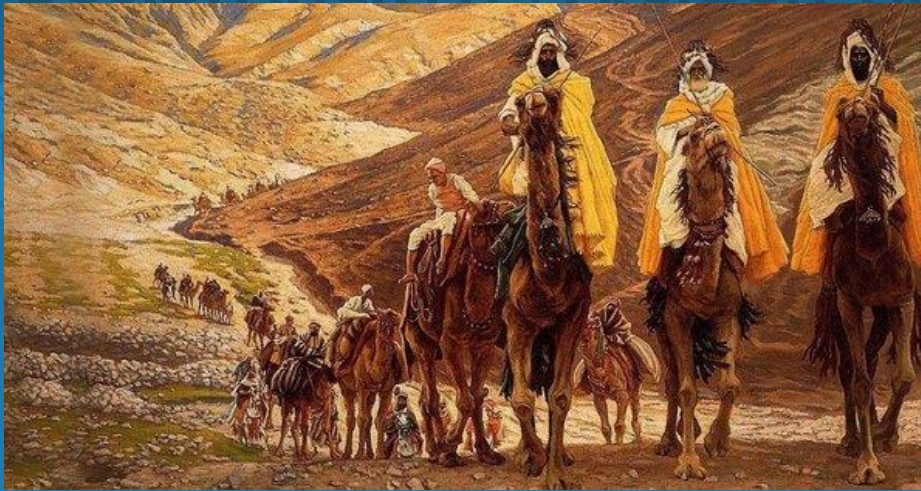
Sıra **UHUD** savaşına gelmişti. Uhud Savaşı'nın en zor anıydı. Hani Müslümanlar darmadağın olmuş, düşman amansızca saldırıyordu. Rasûlün yanında sadece on dört mücahit kalmıştı. **Ebû Ubeyde(ra)** bu on dört adamın arasında düşmanın karşısında, Efendisinin yanındaydı.

Savaş bitmiş, düşman çekip gitmiş fakat Müslümanlara derin acılar, kayıplar yaşatmıştı. Allah'ın Sevgili **Rasûlü(sav)** yaralanmış, başına aldığı darbeler sonucunda miğferinin halkaları yanaklarına batmıştı. Bu halkalar ona büyük acılar veriyor, acının şiddetinden konuşamıyordu.

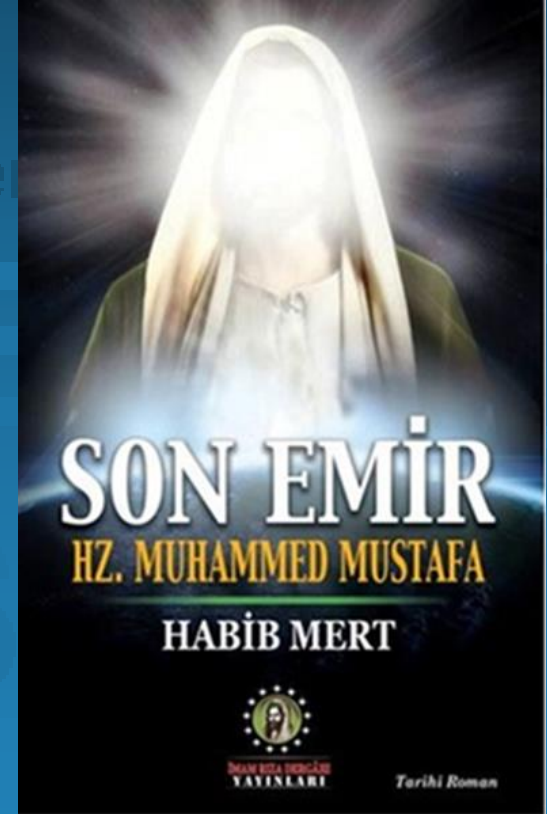

Peygamber acı çekerken dostları durur muydu?
Onlar kendi yaralarını, ağrılarını unutmuş Efendi
lerine koşmuş, O'na yardımcı olmanın derdiyle
yanıyorlardı. Ama **Ebû Ubeyde(ra)** bir başkaydı.

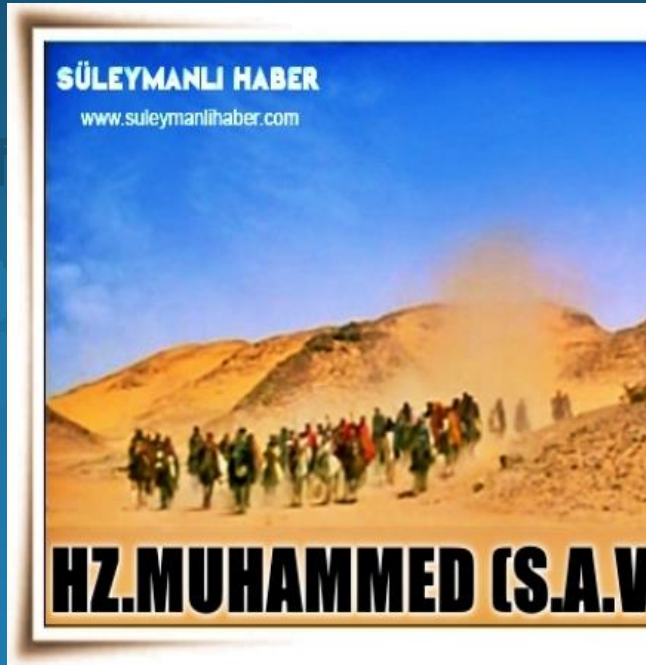

O herkesi geride bırakmış, bu şerefe sahip olmanın aşkıyla Nebinin yanına varmıştı. Miğferin halkalarını eliyle çıkarması halinde Efendimiz çok acı çekerdi. Öyleyse dişleriyle bir

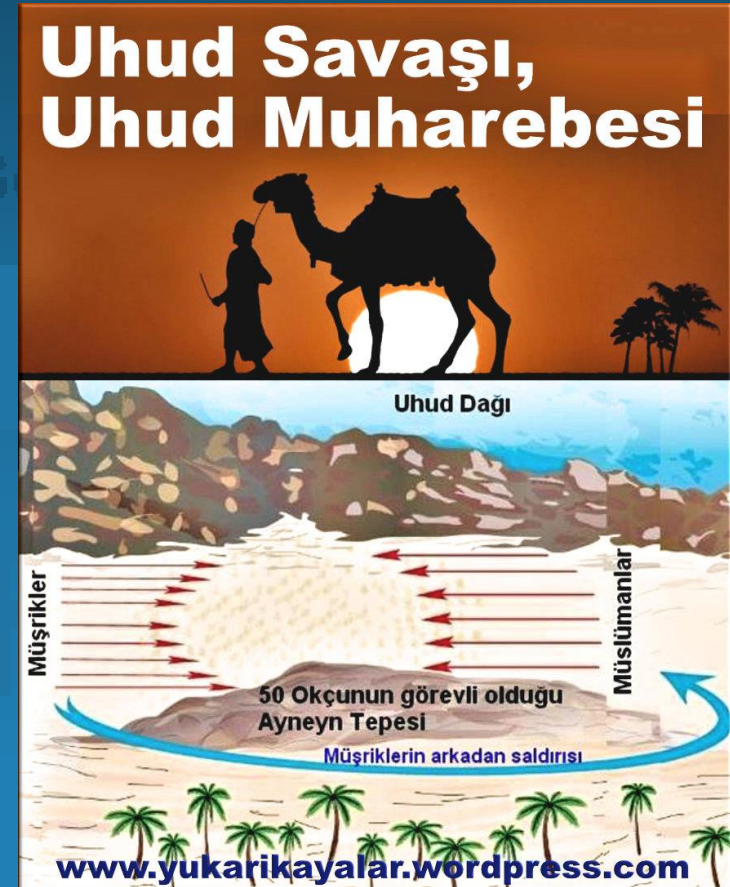
Defada çıkarmayı denemeliydi
Birinci halkayı çıkardığında
Ebû Ubeyde'(ra) nin ön
dişlerinden biri düştü.

Sonra diğerk halkayı da bir çekışte çıkardı, fakat bir dişi daha düştü. Efendimiz aleyhisselâm de mir halkaların acısından kurtulmuş, **Ebû Ubeyde (ra)** 'nin ise iki dişi kırılmış, ağızı kan içinde kal mıştı.

Rasûlün yolunda iki dişin ne önemi vardı. Ona canlar feda olsundu. **Ebû Ubeyde(ra)** , Efendimi ze yardımcı olmanın mutluluğunu kim bilir nasıl yaşamıştı. Bu mutluluğun bir tarifi var mıydı?

Ebû Ubeyde b. Cerrâh, Zatu's-Selâsil Seriiyesi'n
deki [*H. Peygamber Kudâa, Belî, Uzre, Belkayn, Âmile,
Lahm, Cüzâm, Kelb ve Gassânî gibi kabilelerin bir araya
gelip Medine'ye saldırmak için hazırlık yaptıklarını
öğrenince bölgeye seriyye yollamaya karar verdi.*]
tavıyla da gönüllerde taht kurmuş, bu tavır tüm
Müslümanlara ders olmuştur.

Teslim Olan Hayatlar - Ebu Ubeyde bin Cerrah

Peygamber aleyhisselâm, **Amr b. Âs'ı(ra)** bir se-
riyye nin başında düşman üzerine gönderir, Müs-
lüman lar yolda düşmanın çok kalabalık olduğu
nu öğrenince Efendimize bir mektup yazarak yar-
dım isterler.

Allah Rasûlü, Ebû Ubeyde b. Cerrâh(ra) önderliğinde aralarında Hz. Ebû Bekir(ra) ve Hz. Ömer'in(ra) da bulunduğu bir orduyu yardıma gönderir.

Peygamber Efendimiz birleşen İslâm ordularına **Ebû Ubeyde'(ra)** nin komuta etmesini isterken, **Ebû Ubeyde'(ra)** ye **Amr b. Âs(ra)** ile iyi geçinmesini, asla ihtilafa düşmemelerini öğütler.

İki ordu bir araya geldiğinde **Amr b. Âs(ra)**, Ebû **Ubeyde (ra)** 'nin komutan olmasını kabul etmez ve taraf lar arasında tartışma yaşanır. Sahâbiler **Ebû Ubey de'(ra)** nin komutan olması gerektiğin de ısrar ederler.

Zira o, hem ilk Müslümanlardandır hem de son derece kabiliyetli bir kimsedir. Ayrıca Allah **Rasûlü (sav)** onun komutan olmasını istemiştir. Amr ise mu halefete devam etmekte, inatla “**Komutan benim .**” demektedir.

Ebû Ubeyde'(ra) nin dünyası da derdi de başkadır
O, Müslümanlar arasında ihtilaf, kavga istemez.
Önemli olan kimin lider olduğu değil, İslâm'ın za
feri, Müslümanların menfaatidir.

Varsın komutan başkası olsun yeter ki zaferina
nanların olsun. Komutanlık hakkından vazgeçer
ve sıradan bir asker olarak dinine hizmet eder.

Şahsî ihtirasları uğruna ümmeti felakete sürükleyenler, baş olmak, en önde durmak adına Müslümanları birbirine düşürenler, kendilerini bulunmaz Hint kumaş olarak gören ve ümmetin tek kurtuluş çaresi gösterenler; **Ebû Ubeyde'**(ra) yi ve onun fedakârlığını iyi düşünmelidir.

O Müslümanların iyiliği için hakkından vazgeçen, tartışmayı değil Allah yolunda cihadı düşünen ne güzel bir insandır! Az olsun ama benim olsun, ben ne dersem o olsun diyen bir anlayış **Ebû Ubeyde'**(ra) yi ve onun idealini anlayamaz.

Haklı olduğu halde tartışmaktan vazgeçene cen
netin ortasında bir köřk vadeden Allah Rasûlü,
Ebû Ubeyde'(ra) nin ferâgatini öğrenince pek
memnun olmuş ve onun için dua etmiştir. Hangi
makam veya rütbe **Allah Rasûlü'**(sav) nün hayır
duasından daha değerli olabilir ki..

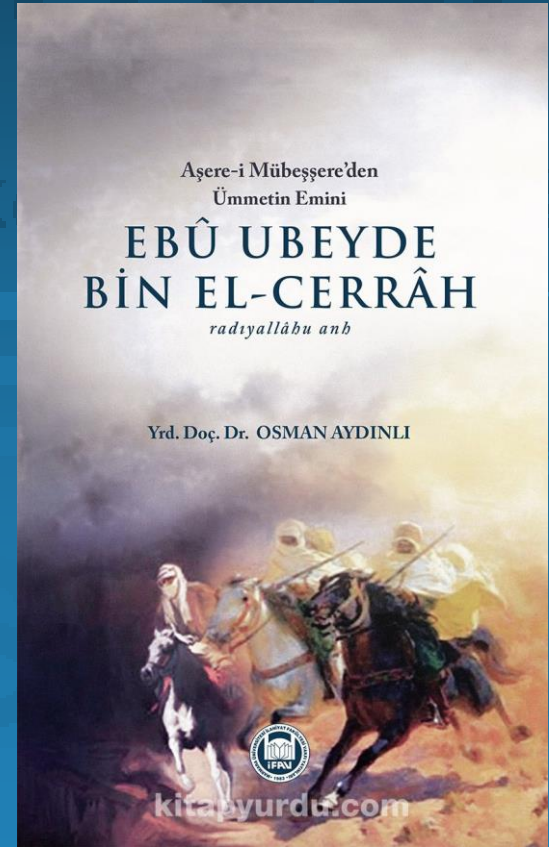
Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerer

Allah'ın Sevgili Elçisi, Mekke'yi fetheden mübarek ordusunu dört kısma ayırdığında kendisinin de içinde bulunduğu birliğin başına **Ebû Ubeyde** '(ra) yi komutan tayin etmişti O ne güzel bir asker ve ne güzel bir komutandı!

Hız. Ebû Bekir(ra) devrinde, önce devletin mali işleri ni yürütmüş daha sonra ise Suriye cephesin de cihad eden ordulardan birinin komutanlığına getirilmişti.[21]

Haz. Ömer(ra) halife olduğunda **Ebû Ubeyde'(ra)** ye tüm Suriye ordularının başkomutanlığı vazifesini vermiş, bu dönemde Dımaşk, Humus, Hama, Lazki ye, Halep, Antakya ve Kudüs başta olmak üzere pek çok şehrin fethi gerçekleşmiş, Anadolu içlerine seferler düzenlenmişti. **Ebû Ubeyde (ra)** fethedilen tüm bu bölgeleri vefat edinceye dek yönetmişti.

Suriye bölgesindeki şehirleri ziyaret eden Hz. Ömer (ra) , Ebû Ubeyde(ra) ile buluştuğunda kaldığı çadıra misafir oldu. Fethedilen zengin bölgelerin fatihi nin yaşadığı çadırın sadeliğini, yediği kuru ekmek parçalarını görünce duygulandı,

«*Dünya içimizden yalnızca seni değiştiremedi.*»
diyerek hayranlığını ifade etti.[23] O, Ebû Ubey
de'(ra) den ayrılırken ona sarılmış, elini öpmüş
ve gözyaşı dökmüştü.[24]

Hicretin on yedinci yılında Şam bölgesinde çıkan Amvâs Tâûnu (hastalık) binlerce Müslüman'ın ölümüne sebep olmuştur. Hz. Ömer veba'nın iyi ce yayıldığını haber alınca Ebû Ubeyde'(ra) ye bir an evvel Medine'ye dönmesi için haber gönderir.

Ebû Ubeyde(ra) halifenin kendisini vebadan korumak için çağırdığını anlayarak ona bir mektup yazar, emri altındaki Müslümanları yalnız bırakmayacağını, kendi canını onlardan daha üstün görmeyeceğini belirtir ve affını talep eder.

Ebû Ubeyde b. Cerrâh(ra) vebaya yakalandığını anlayıp durumu iyice ağırlaşınca etrafındaki Müslümanlara şu vasiyette bulunur:

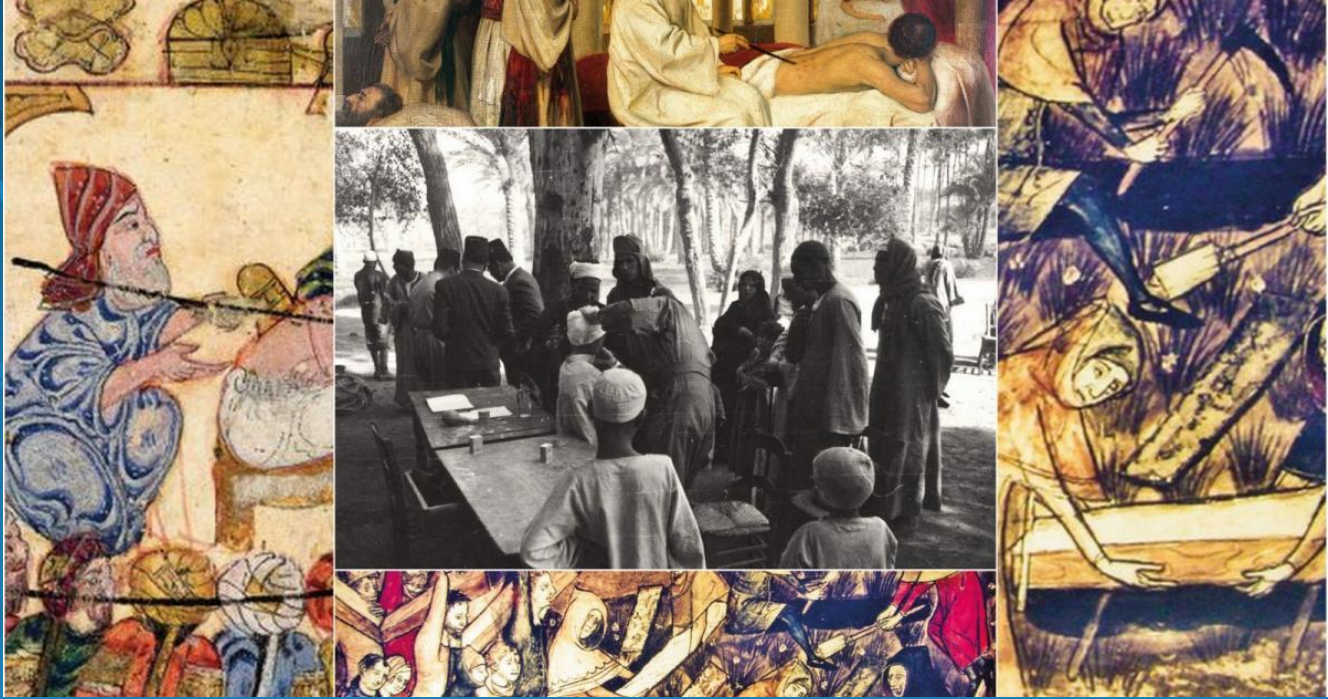
“*Namazınızı hakkıyla kılın, orucunuzu tutun, zekâtınızı verin, haccedin, umre yapın*», birbirinize hakkı tavsiye edin.

*İdarecilerinize hayırlı nasihatlerde bulunun. Dal
kayıkluk yaparak onları aldatanlardan olmayın.
Dünya hayatı sakın sizi kandırmasın. Onun eğlen
celi havasına kapılmayın.»*

*Bir kimseye bin yıl ömür verilse bile gördüğünüz
bu ölüm mutlaka onun başına da gelecektir. Bunu
sakın unutmayın. Allah'ın selamı, rahmeti ve
bereketi üzerinize olsun.” [26]*

Ebû Ubeyde b. Cerrâh(ra) bu konuşmadan kısa bir süre sonra hicretin on sekizinci yılında Ürdün 'de vefat etti.Cenaze namazını kıldıran Muâz b. Cebel (ra) onu şu sözlerle anlattı:

“Vallahi, bugün öyle bir adamı kaybettiniz ki gönlü iyilikle dolu olan, kin ve öfkeden uzak duran, ölümü arzu eden, insanlara yardım edip onlara hayırlı nasihatlerde bulunan onun gibi birini bilmiyorum.”

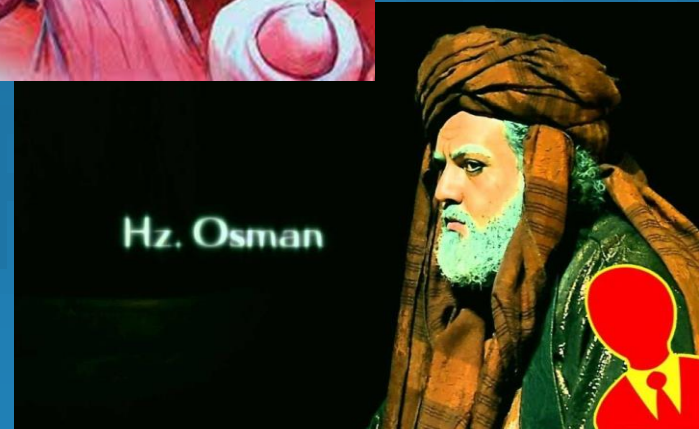
Uzun boylu, ince yapılı, seyrek sakallı ve güzel simalı bir kimse olan Ebû Ubeyde b. Cerrâh vefat ettiğinde 58 yaşındaydı.[30] O, Hz. Âişe'nin ifa desiyle «*Efendimiz aleyhisselâm'ın Hz. Ebû Bekir (ra) ve Hz. Ömer' (ra) den sonra en sevdiği insan dı.*»

Aşere-i Mübeşşere'den, henüz hayatta iken cennetle müjdelenen bahtiyarlardandı.[32] Allah Rasûlü(sav) «*Onun bu ümmetin emini olduğunu söyler, Ebû Bekir ne güzel bir kuldur, Ömer ne güzel bir kuldur, Ebû Ubeyde b. Cerrâh ne güzel bir kul dur, diyerek ona olan sevgisini ifade ederdi.*»[33]

Abdullah b. Amr(ra) şöyle derdi: «*Kureyş'ten üç kişi vardır ki onlar bu ümmetin en önde gelenleri, ahlakı en güzel, hayâ duygusu en fazla olanlarıdır. Konuşunca sana asla yalan söylemezler ve sen konuşurken açığını aramazlar. Bunlar Ebû Bekir, Osman ve Ebû Ubeyde b. Cerrâh*»^{tır.}[34]

Haz. Ebû Bekir(ra) onu Müslümanlara komutan tayin ettiğinde şöyle anlatmıştı: “*Size kendisine zulmedildiği zaman zulmetmeyen, kötü davranıldığında affeden, yumuşak huylu ve müsamahalı birini seçtim. O müminlere karşı merhametli, kâfirlere karşı ise sert biridir.*” demiştir.

Ey güzel arkadaşım !!!

ALLAH idrakini açsın

Sana **PEYGAMBER SEVGİSİ** nasip etsin

Doç.Dr

CİOĞLU

SABIRLA OKUMA-NEZAKETİNİZ
DOLAYISIYLA

TEŞEKKÜR EDERİZ

Doç.Dr. İrfan Ali Tare

Doç.Dr. İrfan Ali Tare

